

Kościół p.w. Trójcy Świętej



Współrzędne: Szerokość - 53.205525, Długość - 23.337826

Początki supraskiego kościoła związane są z jednej strony z dynamicznym rozwojem miasta i powstawaniem tu kolejnych fabryk sukna, z drugiej zaś z dokonaną w 1839 r. przez władze carskie kasatą Unii Brzeskiej. Na mocy tego dekretu greckokatolicki Klasztor Zakonu Bazylianów w Supraślu, w którym przez ponad sto lat odbywały się nabożeństwa w obrządku unickim oraz katolickim, władze carskie oddały Cerkwi prawosławnej. Na skutek tego supraska ludność katolicka pozbawiona została miejsca sprawowania kultu Bożego. Posługa duszpasterska sprawowana była więc w domach prywatnych przez księży z pobliskiego Białegostoku i Wasilkowa. Przedłużający się taki stan skłonił miejscową i nowo przybyłą ludność do ubiegania się u władz carskich o pozwolenie na wybudowanie w mieście kościoła. Po długich zabiegach dzięki wsparciu niemieckich katolików w roku 1849 Supraśl otrzymał pozwolenie na wystawienie świątyni katolickiej. Wybudowano ją w latach 1861-63 na planie prostokąta jako kościół jednonawowy pod wezwaniem Świętej Trójcy. Kościół ten pięć lat czekał na możliwość odprawiania w nim nabożeństw.

Władze carskie w ramach represji związanych z wybuchem powstania styczniowego nie zgadzały się na sprawowanie w nim kultu Bożego, a nawet zamierzały odebrać go wiernym. Jedynie osobiste zaangażowanie niemieckiego fabrykanta Alfonsa Alta i jego interwencja u gubernatora carskiego oraz przedstawicieli rządów Austrii i Prus w Patersburgu, powstrzymały władze przed realizacją tych zamierzeń. Nie zgodziły się one jednak na objęcie parafii przez polskiego księdza i sprawowanie nabożeństw w języku polskim. Pierwszym więc duszpasterzem rodzącej się parafii był przybyły z niemieckiej Bawarii ks. Gustaw Bayen. Nie piastował on tej godności długo, gdyż za obronę prześladowanych unitów został aresztowany i wydalony z Supraśla. Kolejnymi duszpasterzami supraskiego kościoła byli już Polacy.

Supraska świątynia najpierw w wykazach figurowała jako kaplica, a od 1868 r. jako filia parafii Białostok. Ponieważ władze carskie nie pozwalały na utworzenie tu parafii, filia w Supraślu praktycznie była ośrodkiem parafialnym, choć pełne prawa parafii uzyskał dopiero w 1906 r. W 1902 r. kościół rozbudowano dodając także wieżę.

Supraska parafia pw. Świętej Trójcy dekretem Księdza Arcybiskupa Wojciecha Ziemby, ówczesnego Metropolity Białostockiego z dnia 23 czerwca 2005 r. została podzielona i utworzono z niej część odrębną parafię pw. NMP Królowej Polski w Supraślu. Obecnie w skład parafii pw. Świętej Trójcy należy połowa mieszkańców Supraśla i wierni mieszkający w Zasadach, Kołodnie, Cieliczance i Leśniczówce Krasny Las.

Informacje pochodzą z Obywatelskiego Portalu Informacyjnego e-supraśl.pl

Kościół p.w. Trójcy Świętej

Kościół wpisany do rejestru zabytków pod nr: 844 z 8.09.1998